

SUMMARY IN ENGLISH

The Surf-Scoter, *Melanitta perspicillata* (Linnaeus), recorded in Denmark.

An adult male of the Surf-Scoter, *Melanitta perspicillata* (Linnaeus), was caught in a fishing net the 26. november 1966 in Venø Bay in the Lim-

fjord, this record being the first one in Denmark. The specimen which is kept in a school in the city of Struer is shown in fig. 1.

LITTERATUR

BAUER, KURT M. & URS N. GLUTZ VON BLOTZHEIM, 1969: Handbuch der Vögel Mitteleuropas. Band 3, Anseriformes (2. Teil). – Akademische Verlagsgesellschaft, Frankfurt am Main.
BRUNN, BERTEL, 1969: Nordamerikanske fugle i Skandinavien. (With a Summary in English:

North American Birds in Scandinavia). – Dansk Ornith. For. Tidsskr. 63, p. 185-196.
SALOMONSEN, FINN, 1963: Systematisk oversigt over Nordens fugle. I: NIELS BLÆDEL (red.): Nordens fugle i farver. Bind 7: 1-460. – Ejnar Munksgaard, København.

Manuskriptet modtaget 22. feb. 1970.

Forfatterens adresse: Zoologisk Museum, Universitetsparken 15, 2100 København Ø.

Mindre meddelelser

Iagttagelser, som er godkendt af sjældenhedsudvalget, er mærket med stjerne (*).

Records approved by the rarity-committee are marked with asterisks ().*

STEPPEHØNS (*Syrrhaptus paradoxus*)*
I JYLLAND I 1969

SALOMONSEN (Oversigt over Danmarks Fugle, København 1963) betegner Steppenhønen (*Syrrhaptus paradoxus*) som en »sporadisk gæst under invasioner til Vesteuropa«. Han giver data for artens optræden i Danmark i 1859, 1863-64, 1888-90 (91), 1908 og 1950.

I 1969 har der atter været Steppenhøns i Danmark. D. 25. maj fik hr. ORLA DANTOFT, Skagen, et tilskadekommet eksemplar i pleje, og han holdt det i voliere i ca. en måned. Fuglen genvandt ikke flyveevnen og findes nu udstoppet hos hr. DANTOFT. Det drejer sig om en han, og den blev fun-

det i en vejrabat ved Hulsig ca. 10 km syd for Skagen.

Et andet individ blev skudt ved et uheld, da det d. 5. oktober fløj op sammen med en flok Agerhøns (*Perdix perdix*) ved Skyum nær Koldby i Thy. Fuglen blev indleveret til skoleinspektør SØREN VASE i Koldby, som sendte den til bestemmelse på Vildtbiologisk Station. Der var tale om en gammel hun (sort kant om struben). Efter at have været i fryseboks fra d. 8. til d. 29. oktober var dens vægt 285 g. Fordøjelseskanalen indeholdt rester af byg. Steppenhønen er udstoppet og returneret til hr. VASE.

Ifølge LAVSUND og ROSQUIST (Vår Fågelvärld

28: 257-258, 1969) er der også registreret en Steppehøne i Sverige, nemlig d. 23. juni 1969 i Lapland.

JØRGEN FOG

SUMMARY: Pallas's Sand-Grouse (*Syrhaptes paradoxus*)* in Denmark. — Two records from Northern Jutland, 1969. The first one (♂) was found wounded near Skagen on 25. May and the next one (ad. ♀) was killed near Koldby on 5. October.

YNGLENDE HÆRFUGL (*Upupa epops*)*

I sommeren 1970 har der inden for et begrænset område af Vestjylland opholdt sig mindst tre Hærfugle (*Upupa epops*), fordelt på to lokaliteter, som her — af grunde, som alle læsere vil anerkende — skal benævnes a og b.

På b var der et par. Reden fandtes d. 16. juli i et gammelt spættebo 6 m oppe på en svær, ugre-net poppelstamme i udkanten af en stor, forsømt have. De gamle fodrede ivrigt. Stadig søgte de til tørre græsarealer, som lokaliteten er rig på, og hvor der var mængder af græshopper, flere — så det ud til — end man var vant til at se.

Fra nævnte dato til og med d. 8. august fodredes ungerne i reden. Måske var der denne dag kun én unge tilbage. D. 9. august var der i alt fand ikke flere. En mindre kreds af iagttagere fik lejlighed til at se fordringen, idet fuglene villigt fløj til hullet, når man stod delvis dækket af underskov 6 m fra stammen. Enkelte gange sås han og hun sammen, og en størrelsesforskel kunne konstateres.

D. 19. juli så jeg for første gang en unge vise hovedet i redehullet. Den begyndte at pibe 1–3 sekunder, før den gamle fugl satte sig, som figuren viser. Fodringen var altid meget kortvarig. Det tog næppe mere end to–tre sekunder, før forældrefuglen var forsvundet. Det skete nogle gange, at fuglen med en dæmpet, avarende snerren viste, at den havde set iagttageren.

Kun én gang (18. juli) så to af iagttagerne, at den gamle fugl helt forsvandt i hullet, hvorefter den kom ud med noget hvidt i næbbet. Det synes altså, at den kan rense ud, men sjældent. Dog er det naturligvis muligt, at en eventuel udrensingsproces kan være blevet hæmmet ved iagttagerens tilstedeværelse. Vi tillod os aldrig mere end en halv times iagttagelsestid, som regel mindre.

Flere gange så vi — stadig fra bilen og på forskellige steder — fuglens fouragering. Den løb rundt på jorden i et livligt tempo og sprang somme tider op i luften efter græshopperne.

D. 29. juli så en af iagttagerne en unge ud-

fløjet 100 m fra redestedet. Den havde forpjusket hale, meget lille top og lod sig komme på en meters afstand uden nogen form for fotoskjul. Den blev fotograferet, da fuglen sad delvis skjult af løvet. Efter fotograferingen fløj den dog 25 m med tydeligt præg af usikkerhed. Hvorvidt flere unger har forladt reden mellem d. 29. juli og d. 9. august kan ikke siges med sikkerhed. D. 24. juli sås konstant 2 unger i redehullet, men senere kun én. D. 6. august hørtes ofte to unger pibe næsten samtidigt, men om den anden eller de andre sad gemt bag den store, fuldfjerede unge, der næsten helt udfyldte hullet, eller om de gemte sig i det grønne blad- og grenvirvar udenfor, tør jeg ikke sige.

Hele billedet på dette stadium synes at stride mod den tyske ornitolog HANS MÜNCHS beskrivelse, når han siger (Die neue Brehm-Bücherei, Der Wiedehopf): »Under fodringen er det påfaldende, at Hærfugleungerne aldrig klatrer op i redehullet, sådan som Vendehalse (*Jynx torquilla*) og også undertiden hulrugende sangfugle gør det«.

I dette tilfælde gjorde ungerne det i alt fald fra d. 19. juli til d. 8. august, altså gennem de sidste tyve dage. D. 11. august satte jeg stige til træet og målte med lod hullets dybde. Fra underkanten af flyvehullet var der 26 cm til bunden. Lugten ved hullet var ikke påfaldende. Hærfuglen har jo ikke det bedste ry på sig i så henseende. Det skal bemærkes, at der ikke fandtes ekskrementer ned ad stammen eller under træet.

På b, ynglelokaliteten, fortalte en af egnens beboere d. 15. juli (dagen før redefundet), at han i ca. en måned havde hørt fuglen så at sige daglig. Han havde også ofte set fuglen, men »for 5–6 dage siden« var den hørt op med at bruge stemmen.

Fuglen på lokaliteten a er blevet set og hørt mange gange fra d. 15. maj til d. 6. august af egnens folk samt enkelte fuglekundige. D. 14. juni hørte jeg den »poppe« næsten uafbrudt 10 minutter (stadig totonet). Jeg gik efter lyden og så den. Ingen har på a set mere end én fugl, en han, da det jo kun er denne, som »popper«, og nogen rede er ikke fundet. I den periode, da der var rugning og fodring på b, er fuglen på a ofte iagttaget. Vi har aldrig set fuglene fjerne sig mere end højst 1½ km fra redestedet, og da der som nævnt er 10 km mellem a- og b-lokaliteterne, turde det være givet, at der har været tale om 3 fugle. A-lokaliteten er også rig på tørre græsarealer med mængder af græshopper, afbrudt af småplantninger.

Lad mig til slut nævne, at der fra en lokalitet i det vestlige Limfjordsområde er indgået så mange meldinger om Hærfuglen hørt og set, at der for mig ikke er tvivl om, at fuglen også her har opholdt sig gennem en periode i forsommeren. D. 4. august aflagde jeg besøg på stedet uden andet

resultat end en interessant samtale om fabelfuglen. Manden havde hørt den ca. 10 gange, men ikke set den, hvilket i betragtning af den store, forsømte park omkring gården ikke lød usandsynligt.

Endelig har der iflg. *Sterna* været flere iagttagelser end sædvanligt i Norge i de sidste år.

Er Hærfuglen virkelig ved at brede sig nordpå – som adskillige andre fugle? I så fald er det at håbe, at vi er kommet så vidt, at den får en bedre behandling end den gang, da den prægtige fugl ofte endte sine dage i en støvet fuglesamling.

J. HEDEGAARD-CHRISTENSEN

SUMMARY: Hoopoe (*Upupa epops*)* breeding in West-Jutland in 1970. – One breeding pair was found on 16. July in an old woodpecker's nest 6 m above the ground in the unbranched trunk of a big poplar in a locality (b) in West-Jutland. The old birds were seen feeding the nestlings from the day of the discovery till 8. August. The last young bird had disappeared on 9. August. One had left the nest on 29. July. The total number of young nestlings is unknown. The depth of the hole was measured as 26 cm. From 19. July till 8. August the heads of one or two nestlings were constantly seen in the entrance.

At another locality a, 10 km from b, one Hoopoe was heard and seen many times from 15. May till 6. August. As the breeding-birds did not move more than 1.5 km away from the nest during feeding of the nestlings, there is no doubt that at least three birds have been staying in this part of West-Jutland.

ANTALLET AF YNGLENDE SJAGGERE (*Turdus pilaris*) I THY FORDOBLET

I foråret 1969 observerede jeg påny de to kolonier af Sjagger (*Turdus pilaris*) i Thy (se Dansk Ornith. Foren. Tidsskr. 62: 242-243 (1969) og Feltornithologen, 1968/4: 156) og fandt, at antallet af ynglepar nu udgjorde ca. 40, altså en fordobling sammenlignet med 1968. Dette tal er antagelig i underkanten, idet mange reder var anbragt højt til vejrs og til dels skjult i grenkløfter, så de let kunne overses.

Redebygningen og æglægning fandt sted inden udgangen af april, idet de første unger blev ringmærket omkring midten af maj. Ialt mærkede jeg ikke mindre end 72 unger. De foretrukne reder var for størstedelen ask, resten elm bortset fra en enkelt rede, der sad i et æbletræ, kun ca. 2 meter over jorden. For samtlige reders vedkommende bestod redematerialet som tidligere af lange, visne græsstrå. Jeg brugte al min fritid i månederne maj og juni til studium af fuglene og gjorde mange interessante iagttagelser.

Sjaggernes forsvar af yngleområdet er imponerende. De angriber i samlet flok indtrængende uvedkommende med stor voldsomhed, og det er sikkert årsagen til, at jeg ikke fandt en eneste rede plyndret i de to kolonier, til trods for, at der var både Krager (*Corvus corone*) og Skader (*Pica pica*) i nabolaget. Ungerne fodres udelukkende med orme, der blev hentet på et stort græsareal, hvor jeg ofte parkerede min bil, som jeg kunne bruge som skjul. De gamle fugle var ret tillidsfulde, så længe jeg ikke trådte ud på græsset og fandt sig også roligt i, at jeg rullede vinduet ned og fotograferede og småfilmte deres færden.

I adskillige tilfælde blev jeg oversprøjet fra øverst til nederst med ekskrementer, når jeg var i færd med at mærke et kuld unger; gang på gang dykkede fuglene ned over mig, samtidig med at de skældte ud på deres karakteristiske facon. I nogle tilfælde fløj de bogstavelig talt lige i hovedet på mig; under de omstændigheder var mærkningen temmelig vanskelig.

En enkelt fugl lå dog så fast på reden, at jeg simpelthen måtte løfte den af efter først at have strøget den langs ryggen, og næppe havde jeg mærket ungerne, før den påny anbragte sig beskyttende over dem.

Omkring midten af juli var andet og sidste kuld unger på vingerne, og umiddelbart herefter forlod samtlige Sjaggere koloniområderne. Det skal bemærkes, at jeg i maj samme år fandt et tredie sted, hvor ca. 5 par Sjaggere yngede. Det gik planmæssigt med første kuld, hvorimod det andet gennemgående gik i fisk, nok mest fordi der var temmelig megen færdsel på denne lokalitet. Rederne her sad iøvrigt så utilgængeligt, at det ikke var muligt at mærke nogen af disse unger.

Endvidere modtog jeg underretning om, at et par Sjaggere havde bygget rede i en samling elmtræer ved banelinien syd for Aars, men denne rede blev raseret inden klækningen.

En anden rede, der blev fundet af skovfogden i en af plantagerne i Viborgs udkant, blev også plyndret. I denne rede, der var anbragt i en fyr i knap 2 meters højde, kom der fire unger, men den dag, de skulle ringmærkes, fandt skovfogden og jeg reden tom, grenene i dens omgivelser var fulde af dun, ligesom fund af fuldt udviklede svingfjer vidnede om, at også en af de gamle fugle var gået med i købet. Den overlevende fugl hørtes nogle dage derefter i nærheden af redertræet, hvorefter den forsvandt.

I sidste halvdel af juli modtog jeg meddelelse om, at man havde fundet endnu en Sjaggerkoloni. Ved undersøgelse det pågældende sted kunne jeg fastslå, at oplysningerne var korrekt. I den kommende ynglesæson vil jeg holde også dette sted under observation og skal derefter aflægge beret-

ning herom, ligesom jeg vil orientere om udviklingen i de to andre kolonier.

HENNING SKOV

SUMMARY: The number of breeding pairs in a colony of Fieldfares (*Turdus pilaris*) in northern Jutland has more than doubled compared to 1968 to a total of at least 40 pairs. Some observations from the colony are given. The detection of the colony in 1967 has been published earlier (Dansk Ornith. Foren. Tidsskr. 62: 242-43 (1969).

ENGSNARRE (*Crex crex*)*

I VESTSJÆLLAND 1969

Den 10. juni 1969 meddelte gdr. VIGGO LARSEN, Rosted pr. Slagelse mig, at han gennem nogen tid havde hørt 2 Engsnarrer (*Crex crex*) på sin mark. Den 12. juni kunne jeg verificere jagttagelsen, og dagen efter havde jeg lejlighed til at høre en tredie et par km øst for de 2 allerede nævnte. Derpå meddelte overlæge ELSE MORTENSEN, Slagelse, at hun havde hørt en Engsnarre ved Ørslev 12 km nord for Slagelse.

Allerede 4 Engsnarrer er jo nutildags en hel del. Men kunne der så ikke være endnu flere?

Jeg henvendte mig til redaktør BLIX, Sjællands Tidende, som tidligere har været mig behjælpelig med forespørgsler til læsekredsen om sjældne fugle. Han skrev straks en lille artikel om Engsnarren under overskriften: »Har De hørt en fugl, der går og knirker?« I bekræftende fald blev man anmodet om at søge kontakt med mig.

I den følgende tid modtog jeg en halv snes henvendelser om Engsnarrer fra hele Vestsjælland. Det var mig desværre umuligt på stedet at kontrollere så mange fund. Jeg lod derfor Engsnarrrens stemme optage på bånd og afspillede dette i telefonen for dem, som mente at have hørt fuglen. Alle, undtagen 2, erklærede straks, at det var den, de havde hørt, og da det jo er en meget karakteristisk lyd, mener jeg, at man kan regne med, at det virkelig har været Engsnarrer. Flere af meddelerne var landmænd, som har boet mange år på egnen, men ingen af dem havde tidligere bemærket denne lyd. En enkelt oplyste, at han havde troet, at der var noget i vejen med det elektriske hegn på marken.

Nedenfor følger i tabelform en oversigt over jagttagelserne. Rækkefølgen er bestemt af den dato, hvor fuglen første gang blev hørt.

Som det fremgår af tabellen er 12 Engsnarrer blevet hørt og i 2 tilfælde set på 11 forskellige vestsjællandske lokaliteter, hvor de har opholdt sig i græs- og lucernemark. Nr. 1 og nr. 5 er muligvis samme individ. Afstanden er kun 3 km og fuglene er ikke hørt samtidigt. Det samme gælder nr. 6 og nr. 11, hvor afstanden kun er 2 km. Noget lignende kan være tilfældet andre ste-

Tabel 1. Engsnarrer hørt i Vestsjælland 1969.

Table 1. Corncrakes heard in West Zealand 1969.

Sted Place	Dato Date	Antal Number
1. Vedbysønder pr. Slagelse	20.5.-28.5.:	1 hørt og set
2. Løgtved pr. Svedbølle	20.5.- 8.6.:	1 hørt
3. Rosted pr. Slagelse	1.6.-15.6.:	2 hørt
4. Ørslev pr. Slagelse	8.6.-12.6.:	1 hørt
5. Vedbynørre pr. Slagelse	8.6.:	1 hørt
6. Hallenslev pr. Gørlev	11.6.-20.6.:	1 hørt og set
7. Snekkerup pr. Slagelse	13.6.-18.6.:	1 hørt
8. Bøstrup pr. Slagelse	13.6.-15.6.:	1 hørt
9. Børreby pr. Skælskør	16.6.:	1 hørt
10. Boserup pr. Holme Olstrup	18.6.:	2 hørt
11. Hedegaarde pr. Høng	16.6.-23.6.:	1 hørt

der, men ihvert fald mener jeg, at man midt i juni har kunnet høre 7 Engsnarrer her på egnen. Har disse fugle ynglet her i landet i sommer? Da de næsten alle kun er hørt 8-14 dage på samme sted, er jeg mest tilbøjelig til at tro, at det har drejet sig om uparrede hanner, som er draget videre, fordi ingen hunner har vist sig på stedet. En undtagelse er muligvis den ene af fuglene ved Rosted. Den er hørt så sent som 14. juli, og den var den eneste, som reagerede på provokationen med båndoptageren. Denne metode er blevet anvendt med stort held i Finland under forsøg på at optælle bestanden der. Der er ingen redefund.

I litteraturen er der divergerende oplysninger om varigheden af Engsnarrrens »sang«. HØRRING (Danmarks Fauna 30: Lømfugle m. v. - København 1926) og HEILMANN & MANNICHE (Danmarks Fugle 2. - København 1929) skriver kun, at den kan høres til langt hen i juli. ROSENBERG (Fåglar i Sverige. - Stockholm 1953) angiver udtrykkeligt, at kun uparrede hanner høres, efter at æggen er lagt.

Foruden de nævnte har jeg gennem en avisnotits fået oplysning om 2 Engsnarrer hørt på Samsø i juni 1969 og 1 ved Fåborg i sidste halvdel af juni gennem Sv. KAULBERG. Der skal have

været »mange« ved Løberød i Skåne og selv hørte jeg en båndoptagelse af en Engsnarre optaget på Bolmsø i Småland i juni 1969.

Før 1969 foreligger der følgende observationer af Engsnarre i Vestsjælland. 1964 blev der hørt 3 ved Førslev. 1965 atter 2 sammesteds. 1967 blev der hørt 1 så sent som 1. august ved Nordruplund ved Sorø. 1968 hørtes 1 ved Svallerup syd for Kalundborg.

Alle disse iagttagelser synes at vise en tiltagende forekomst af Engsnarre i 1960-erne. Årsagen hertil er ikke kendt. Den store tilbagegang i første halvdel af dette århundrede, har man jo især ment, var forårsaget af ændrede høstmetoder (tidligere høslæt). Muligvis kan det derfor have betydning, at lucernerdyrkning i de senere år har taget et stort opsving. Mange af de her omtalte fugle blev netop rapporteret fra lucerne marker.

OLE SCHELDE

SUMMARY: Corncrake (*Crex crex*)* in West Zealand 1969. — During the spring of 1969 at least 7 and probably 13 different Corncrakes were heard in West Zealand. No breeding records.

MALLEMUKKER (*Fulmarus glacialis*) I SKAGERRAK

Mallemukken (*Fulmarus glacialis*) synes at være ret talrig i den centrale del af Skagerrak om sommeren, og det kan formodes at stå i forbindelse med, at ikke-ynglende fugle tilbringer deres fældetid i området (MORTENSEN, Feltornithologen 9: 123-126 (1967)). D. 30. juli 1967 havde THOMAS THELLE og undertegnede lejlighed til at gøre yderligere iagttagelser over fænomenet.

Vi startede kl. 8 fra Hirtshals med færgen, som i løbet af 4½ time bragte os til Kristiansand. Vinden var W 1, og skydækket 6/8. Under overfarten observerede vi kontinuert med kikkerters fra styrbord side. Tallene skulle således dække omtrent halvdelen af de omkring skibet forekommende fugle. De to mågearter (*Larus argentatus* og *L. fuscus*), som fulgte efter færgen, blev dog i hvert interval registreret ved det maksimale antal individer set samtidig over og bag fartøjet.

I lighed med 1966 (MORTENSEN *op. cit.*) optrådte Mallemukkerne kun i det åbne hav midt mellem Hirtshals og Kristiansand. Det forhold, at Mallemukkerne især i den centrale del af området lå på vandet og kun nødigt fløj op, ja, i flere tilfælde var ude af stand til at lette p. g. a. fremskredne svingfjersfældning (tabel 1), tyder stærkt på, at vi stod overfor en fældningskoncentration og ikke blot en tilfældig ansamling af fouragerende Mallemukker. Ifølge RICHTER (Journ. f. Ornith. 85: 187-200 (1937)) og STRESEMANN (Ibid,

Tabel 1. Skematisk oversigt over de iagttagne Mallemukker. I: tiendedels intervallets nummer; II: individer opdaget flyvende; III: individer set lette fra vandet; IV: individer som forbliver på vandet; ' : 1 individ, som forsøgte, men ikke kunne lette p. g. a. stærkt fældede vinger; V: totale antal; VI: $\frac{II+III}{V}$ %

Table 1. In this table the observations of Fulmars are summarized. I: interval number; II: number of Fulmars recorded flying; III: number of Fulmars seen taking off; IV: individuals staying on the water; ' : one Fulmar, trying but not able to take off because of heavy wing moult; V: total number observed; VI: $\frac{II+III}{V}$ %

I	II	III	IV	V	VI
3	0	3	2	5	60
4	18	1	62'	81	23
5	13	4	79''	96	17
6	4	0	36	40	10
7	12	2	18'	32	44
8	1	3	0	4	100
	48	13	197	258	24

107, Sonderheft (1966)) foregår de unge Mallemukkernes fældning i tidsrummet maj-august; og STRESEMANN påpeger, at fældningen undertiden kan forløbe så hurtigt, at der samtidig kan mangle op til 4 distale håndsvingfjer i en vinge. Manglen af sådanne vingefjer vil selvsagt nedsætte Mallemukkernes evne til at flyve (RICHTER *op. cit.*), hvorfor man i fældningsperioden i højere grad vil se dem hvile på vandet (ELGMORK, Sterna 7: 165-177 (1966)). Iøvrigt lykkedes det BRIAN ZOBBE på 1½ dag i fældeperioden i primo juli 1960 at ringmærke 213 Mallemukker i et område (58° N, 5° E) umiddelbart vest for Skagerrak. Af disse er nu tilbagemeldt: Færøerne 6.1.1961, Frankrig 9.4.1961 og Shetlandsøerne 9.8.1963. Disse tilbagemeldinger giver desværre ikke noget klart billede af, hvilke bestande de fældende fugle tilhører.

D. 11. august 1969 gjorde PELLE ANDERSEN-HARILD intensive observationer på overfarten mellem Kristiansand og Hirtshals, uden at det dog lykkedes at se Mallemukker. Mulige årsager til artens fravær kan dels være, at tidspunktet var for sent, især i betragtning af den ekceptionelt varme højsommer i 1969, dels at vinden var SE 2-3.

Til slut skal nævnes de iagttagelser fra den 30. juli 1967, som ikke er nedfældet i fig. 1. Intervalterne er nummereret fra 1 til 10, begyndende ved Hirtshals.

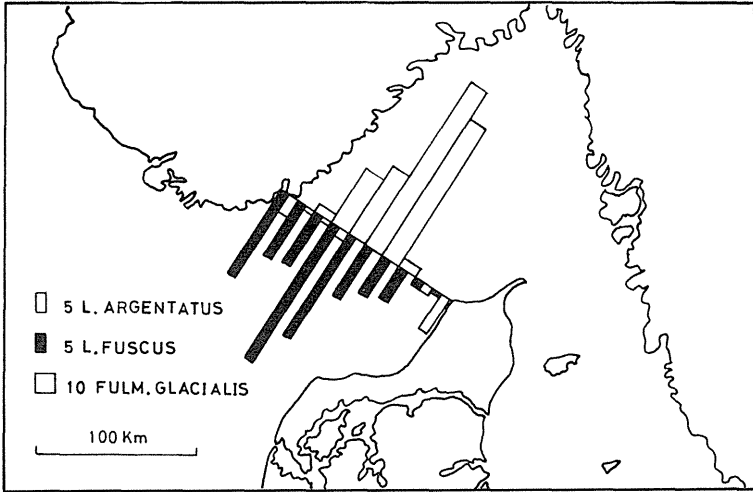

Fig. 1. Antallet af iagttagne Mallemukker (afsat mod nordøst), samt Sølvmåger og Sildemåger (afsat mod sydvest) fordelt på tiendele af ruten mellem Hirtshals og Kristiansand. Bemærk, hvorledes Sølvmågen kun forekommer ved kysterne, mens den mere pelagisk levende Sildemåge er talrigest i det åbne hav.

Fig. 1. The number of Fulmars (marked out towards northeast), and the number of Herring Gulls and Lesser Blackbacked Gulls (marked out towards southwest) distributed on the route between Hirtshals and Kristiansand. Notice how the Herring Gulls are limited to the shallow, coastal waters, while the Lesser Blackbacked Gull is a more pelagic species.

- 1: 1 rastende Alk (*Alca torda*) og 7 Sorttænder (*Melanitta nigra*).
- 2-3: 3 enlige Svarthage (*Larus marinus*) (jfr. RHUMBLER, Ver. Orn. Ges. Bayern 21: 354-433 (1938)).
- 4: 1 Lom (*Gavia sp.*) rastende, og 1 Tårnfalk (*Falco tinnunculus*) trak nord i 1 m højde.
- 5: 30 Islandsk Ryle (*Calidris canutus*) trak syd.
- 6: 2 Alke rastede, og 1 Havterne (*Sterna parasdisaea*) trak syd.
- 10: Ca. 2 km fra land kommer 6 Stormmåger (*Larus canus*) til færgen.

POUL HALD-MORTENSEN

SUMMARY: Fulmars (*Fulmarus glacialis*) in Skager-Rak. - On 30. July 1967 Fulmars were counted during a trip between Hirtshals, Denmark, and Kristiansand, Norway (fig. 1). In order to get accurate figures counting was only made from starboard, and all observations are referred to one of ten intervals between Hirtshals and Kristiansand (fig. 1 and Table 1). Supported by the facts in Table 1 it is supposed that Skager-Rak is a moulting area for non-breeding young Fulmars, who according to RICHTER (*op. cit.*) and STRESEMANN (*op. cit.*) are moulting in May-August. On. 10. and 11. July 1960 a Danish ornithologist ringed 213 Fulmars at 58° N, 5° E just

west of Skager-Rak, and of these 3 have been recovered till now, viz: Faroe Isles 6.1.1961, France 9.4.1961, and Shetland Isles 9.8.1963.

IAGTTAGELSER FRA FÆRØERNE, SOMMEREN 1969

I perioden 14.-26. juli 1969 opholdt vi os sammen med MOGENS GLASS og LEIF HALBERG på Færøerne. De mest interessante iagttagelser er anført nedenfor.

RØDSTRUBET LOM (*Gavia stellata*)

1 set i Fjällavatn, Vågø, d. 24. juli.

TOPPET SKALLESLUGER (*Mergus serrator*)

1 i Sørvåg Fjord, d. 16. juli. 7 set i Fjällavatn, Vågø, 24. juli.

VIBE (*Vanellus vanellus*)

2 på Myggenæs, d. 18. juli.

STOR PRÆSTEKRAVE (*Charadrius hiaticula*)

1 ved havnen, Myggenæs, d. 20. juli.

RØDBEN (*Tringa totanus*)

1 overflyvende, Myggenæs Holm, d. 21. juli.

ALMINDELIG RYLE (*Calidris alpina*)

1 ved Fjällavatn, Vågø, d. 24. juli.

ODINSHANE (*Phalaropus lobatus*)

1 hun i Fjällavatn, Vågø, d. 24. juli.

GRÅMÅGE (*Larus hyperboreus*)

1 ungfugl (mellem 1. og 2. vinterdragt) i Sørvåg Havn, d. 15. juli.

KLIPPEDUE (*Columba livia*)

1 ved Knukur, Myggenæs, d. 17. juli. 1 Myggenæs Holm, d. 18. juli. 1 på Vågø, mellem Sørvåg og Tindholt, d. 23. juli.

RINGDUE (*Columba palumbus*)

D. 14. juli 1, d. 26. juli 2 i Torshavn Plantage.

SOLSORT (*Turdus merula*)

3 par med flyvefærdige unger, Torshavn Plantage, d. 26. juli.

RØDHALS (*Erithacus rubecula*)

D. 14. juli 1, d. 26. juli 2 i Torshavn Plantage. HAVESANGER (*Sylvia borin*)

1 ♂ set og hørt synge, Torshavn Plantage, d. 14. juli.

LØVSANGER (*Phylloscopus trochilus*)

D. 14. juli 3, d. 26. juli 2 i Torshavn Plantage. KAJ HALBERG, FINN LUND HENRIKSEN

SUMMARY: Observations in the Faroes, July 1969.

Index til 64. årgang, 1970

- Acrocephalus arundinaceus 89, 249
 – paludicola 147
 – palustris 249, 252
 – schoenobaenus 252
 – scirpaceus 252
 Aegolius funereus 144
 Aftenfalk 139
 Agerhøne 269
 Alauda arvensis 197, 198, 252
 Alca torda 274
 Alk 274
 Allike 251, 252
 Almindelig Fuglekonge 260, 263, 264
 – Musvåge 9, 13, 18, 29, 30, 31
 – Pelikan 135
 – Ryle, 108, 215, 227, 274
 – Skråpe 134
 Amarant 113, 117
 Amerikansk Fregatfugl 135
 – Lille Kjove 109
 – Rødstjert 149
 – Rørdrum 136
 Anas clypeata 137, 251, 252
 – crecca 137, 249, 250
 – penelope 250
 – platyrhynchos 155, 250, 252
 – precilorhynchos 137
 – querquedula 249, 250
 – strepera 136, 151
 Anser albifrons flavirostris 137, 151
 – anser 88, 155, 249, 251, 252
 – caerulescens 107, 110, 111, 137
 – – atlanticus 198, 199
 – erythropus 137
 Anthus novaeseelandiae 148, 151
 – pratensis 252
 – ssp. 197, 198
 Aquila chrysaetos 137
 – clanga 88, 138
 – heliaca 138, 151
 – pomarina 138
 – sp. 199
 Ardea cinerea 45, 88, 90
 Arenaria interpres interpres 108, 111, 112
 Atlingand 249, 250
 Aythya collaris 137, 150
 – ferina 251, 252
 – fuligula 85, 251, 252
 – nyroca 137
 Bæder 144
 Bjergirisk 130
 Bjergløvsanger 147
 Bjergvipstjert 70
 Blishøne 155, 251
 Blåhals 252
 Blå Kærhøg 87
 Bogfinke 169, 176, 187, 188, 243
 Bomlærke 252
 Botaurus lentiginosus 136
 Branta bernicla hrota 107, 110, 111
 – canadensis 88
 Brilleand 267 ff
 Brundrossel 146
 Brunhovedet Værbling 150
 Brushane 251
 Bucephala clangula 85
 Burhinus oedicnemus 140
 Buteo buteo 1 ff
 – – buteo 9, 12, 13, 15, 29, 30, 31, 42
 – – intermedius 9, 12, 13, 15, 42
 – – japonicus 9
 – – plumipes 13
 – – rufinus 16
 – – vulpinus 1 ff, 138
 – lagopus 1 ff
 – – kamschatkensis 14
 – – lagopus 14
 – – menzbieri 14
 – rufinus 1 ff
 – – cirtensis 12, 16
 – – rufinus 12, 13
 – sp. 199
 Bynkefugl 252
 Bysvale 252
 Calandrella brachydactyla 145, 151
 Calcarius lapponicus lapponicus 110, 111, 112
 Calidris alba 105, 108, 111, 112
 – alpina 215, 221, 227, 228, 274
 – – arctica 108, 111, 112
 – canutus 223 ff, 274
 – – canutus 108, 111, 112
 – ferruginea 110, 111, 112, 141 151
 Carduelis cannabina 176, 196
 – carduelis 86
 – flammæa 163 ff
 – – cabaret 163 ff
 – – exilipes 149
 – – flammæa 165
 – – hornemanni 93, 94, 110, 111, 112
 – – rostrata 93, 94
 – spinus 169
 Carpodacus erythrinus 90, 149
 Certhia brachydactyla 154
 Charadrius albifrons 206
 – alexandrinus 205 ff
 – hiaticula 155, 274
 – – hiaticula 108, 111, 112
 – morinellus 140
 – sp. 216
 Chlidonias leucopterus 143
 – niger 249
 Ciconia ciconia 78
 – nigra 136
 Cinclus cinclus 71
 Circaetus gallicus 1 ff, 138